

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**

**VLAD, ALEXANDRU**

**Ecoul mării / Vlad Alexandru. -**

Brăila : Editura Scriitorilor, 2016

ISBN 978-606-94166-2-4

821.135.1-1

## Zeitate

---

Înghit; silabele mă sufocă!  
Tremur; un nevăzător în raiul nevăzătorilor.  
Zeitate, de ce mă lași în agonia ta!?  
Făuritor de temperamente, îmi place să privesc ochii.  
Clipesc și raiul dispare.

O simt cum curge prin vene;  
Expir, inspir durere.  
Zeitate, de ce mă lași în agonia ta!?  
Făuritor de vise; îmi place să citesc pietre.  
Clipesc, e prea devreme.

Clipesc.  
Nimic și totul simte neființă.  
Viața zâmbește sec; un fluture zboară.  
De ce mă lași în agonia ta?!  
E prea târziu ca să clipesc.

Eu, totuși, mai clipesc.  
Tu unde te târăști?  
Nu acolo! Nu aici! Oriunde!  
De ce mă lași...

Să mă întorc, după ce clipești.

## Abis

---

Presar emoții în inimi înghețate,  
Legate de trecut.  
Tuneluri de nisip, în cursa gravitației;  
Calvarul gemetelor dezbinat-n vid.  
Arid e sufletul!  
Roci vulcanice nestinse, în palmele divine;  
Și cât mă bucur!  
Încearcă să minți!  
Tresar sub piele de felină, paradis al iubirii.  
Cu fiecare gând, în fiecare tunel sau geamăt.  
Stăpân al timpului,  
Dă-mi onoare,  
Oferă-mi ce nu am nevoie  
Și nu am să te refuz.

## Anonim

---

Din domuri se naște izvorul de sânge,  
Prin ura propusă de soare în noi;  
Destinul e calea când sufletul plânge,  
Aici și în viața de-apoi!

Eterna răbdare, un șir de blesteme,  
Născută-n pocale și arsă în vin.  
Delirul e calea, dar e prea devreme,  
Să cred iar în chin.

Nu este durere, hrănim doar iluzii,  
Nu e fericire crescută sublim,  
E calea spre moarte vibrantă-n confuzii,  
Al spațiului vid acronim.

Credeam în simboluri mai tare ca Goya,  
În baluri mascate și flori de pelin,  
Dar nimeni nu știe de ce arde ura;  
Rămân un etern anonim.

## Cosmos

---

Anzii își curmă plăcerea  
Înghițind golul sferic, preludian, al norilor.  
Vindecăm stropii de moarte din nașterea lor,  
Cu pașii nebuloasei în jurul lui Orion.

Spre Andromeda, miliarde!  
Vitrării colorate opac se pierd în nonsens.  
Univers virgin, tu nu știi chinul timpului,  
Fluxul întunecat și ignoranța animalelor bipede.

Înapoi;  
E începutul; Am darul de a da daruri;  
Picioare să alege în mijlocul furtunii.  
Nebunii! Credeau că pot visa...  
Când te târăști prin mlaștini de diamant,  
Vidul e vândut la kilogram.  
Strigă !  
Nimeni nu are urechi.

## Mizanscenă

---

Ard în gemete seci;  
E doar o umbră, un chin, o mare frustrare;  
Dorințe se zbat, perdele reci;  
Țipete, șoapte, o moarte-n amare  
Gusturi furate te-așteaptă să treci,  
Fără scăpare,  
Prin trupuri de sânge, prin glorii, altare,  
Secunde-ordinare, și cărnuri verbale,  
Decade și Zeci,  
Miresme, morminte, flori ancestrale;  
Primele gânduri din beci.

O simplă dorință, cer îndurare,  
O viziune-n penumbra chemare;  
De ce te chinui și pleci?!  
Doar tu, mănunchiul, de buze carnale,  
Tu ești dimineața-n iaduri și dornici de jale  
Și vrei să te-apleci,  
Să mângâi săruturi de sete și mare;  
Sărată e noaptea-n  
Costume cu părțile goale, primordiale,  
Dar încă alergi  
Să prinzi destine, e dulcea scăpare,  
Din lanțuri; credințe, de zei dătătoare,  
Pe-a vieții și morții poteci.

## **A nu fi**

---

Nu pot să cred că suntem osândiți !  
Pieirea noastră:  
Calea spre stele, prin energie neagră.

Atât de rece și crudă evoluția...  
În emoții,  
Murim, visând la nemurire,  
Iubim și credem,  
Fără rost;  
O iluzie a chimiei organice!  
Valorile umanității,  
Devorate în nonsens,  
Eu, glasul hidrogenului din Soare,  
Cedez în fața nedreptății,  
Folosit de timp,  
În scopul evoluției.

Cer neființă!

## Maturitate

---

Aud goarnele din pavilionul cinci;  
Ușile crematoriului,  
Scârțâitul oaselor în gură de leopard.  
În entități catodice; corelate.  
Începutul cercului, al existenței,  
Săpunește specii.  
Umbre subterane, glaciare, zgârie lutul;  
Forma simplă, jertfită de Noe.

Vrem eliberarea de ADN,  
Robi ai morții,  
Presiune și raze perpendiculare;  
Repetat la reflux.  
Trezește energie citind picturi rupestre.  
Stimularea depresiei în electroni,  
Vestibul al imaginației.



## Copilul vânzător de iluzii

---

Inocența naște victime sub soare;  
Ușor e pentru cei ce o poartă, lipsiți de rațiune;  
Cu zâmbetul trist,  
Pentru un pumn de iluzii ne putem arunca în mare!  
Totul e în fața noastră;  
Realitatea e o perdea atât de înșelătoare...  
Miraj al gândurilor induse;  
O lume a fanteziei poetice, cu licurici și zâne;  
În care inocența își pregătește crima perfectă.  
Ce e prea frumos să fie adevărat, de obicei nu este.  
Treci peste, o noapte fără somn;  
Plutim în fum căutând...  
Derivă.

## Comun

---

Am să îți scriu cel mai frumos tango,  
Deziderat hedonic!  
Albă ca marea,  
În aripile grele, și trupuri de largo  
Ne ținem răsufierea.

Copil virgin, cu trupul tău păgân,  
Îți jur iertare!  
Iubim,  
Cu șoaptele pictate-n dungi,  
Fără suflare.

Respir și gemetele se ascund  
În glas de fiare.  
Acum,  
Doar stelele ne mai răspund,  
O răsufiere...

## Pedeapsă

---

Privește stafiile cetății !  
Legendele nu ard.  
Al libertății ideal naște un stindard,  
Călcat în praf, cuvântul poartă chinul;  
În Ierihon,  
Sau pe un tron neterminat.

Cicatrizat de kitch-ul vremii,  
Într-un perpetuum ciclu-al plăcerii,  
Vânat de vânător, devii vânat.

Degeaba negi pocalele iertării,  
Durerea lui Adam că ne-a jertfit;  
Tot ofilit, rămâne focul mării,  
Când află că natura l-a mințit.

Ferește-te de lumină!  
O clipă,  
E ruina trecutului.

## Mitologie

---

Iubește marea!  
Copacii privesc topoare secerându-i,  
Scrisoarea lui Iobates, cântecul durerilor nebune,  
Aici sau niciodată!  
Carne din carne divină, ghilotina de onix,  
Pictează cu sânge vâscos, trupuri de gorgone.  
Ceață,  
Reflexii în ochi de șarpe, printre zâmbete de copii,  
Nu sunt Perseu...

Fluidele îți invadează căldura,  
Ești aici!  
Poveștile cu eroi te vor martir;  
Elixir să am; culoare brună.  
Credință...  
În nopți de dragoste nebună,  
Un fals tango se zbate pe patul morții,  
Adevăr ipocrit.  
Labirint al gândurilor, rămâi în cutia Pandorei!  
Mă pierd în ultimul cuvânt,  
Clișeu.

## Cadou

---

Era și timpul...

Să văd, să aud; să simt că ești acolo.

Ascunsă în gânduri, în fantezii, pe care numai zeii  
îndrăznesc să le viseze.

Să luminezi ecourile mării, în scoici purtate de viscolul  
dorinței.

Să fii acolo...

Să mă aștepti...

Să crezi în mine...

Să simt că infinitul e doar un adevăr, necitit pe chipul  
nostru.

Devreme e pentru inocenți,

Noi am știut dintotdeauna!

Indiferent de anotimp...

## Noapte de mai

---

Simt cum arde;  
Eliberat, chemat pe dune, în safari.  
Venin și alge, izvor de duhuri mitologice, Tăcere;  
Eterna Tăcere!

Materie, antimaterie, în vidul cosmic și uman.  
Bâzâitul electric al aripilor, fără ecou.  
Încă aici!  
E cald, prea cald. Un ultim vis; să șterg cu o batistă.  
Ești tristă, nonconformistă, cu spirit de artistă!  
Botez cu vin și miere sălbatică, tu, viespe catolică!  
O oră? Ce iubire; tu nu știi nici să mergi...  
Cine? Eu? Nu!  
Nu mă ascund în umbre!  
Printre cuvinte, te-am învățat s-alergi!